

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010148
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5618010148.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Silvie Lesňákovvej a prísediacich Kataríny Bellovej a JUDr. Jaroslava Tomčíka na hlavnom pojednávaní dňa 30. septembra 2020 v Liptovskom Mikuláši, takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n ý

P. G. I. J. T. Ý., nar. X. X. XXXX Q. F., Č. H., trvale bytom O. XX, D. P., invalidný dôchodca,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

ako zamestnanec Daňového úradu Liptovský Mikuláš najskôr na pozícii exekútor exekučného oddelenia a od 15. 1. 2008 ako vedúci tohto exekučného oddelenia v období od 3. 1. 2008 do 12. 10. 2009 neoprávnene vystavil a podpísal 8 platobných poukazov na vrátenie, v ktorých do kolónky, kde malo byť uvedené číslo účtu daňového subjektu, uviedol číslo svojho osobného účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX a takto si poukázal na svoj osobný účet celkom 6.030,58 eura, ktoré použil pre vlastnú potrebu ku škode Finančného riaditeľstva SR, Lazovná 63, Banská Bystrica, a týmto konaním porušil povinnosť vyplývajúcu pre neho z ustanovenia § 53 ods. 1 písm. n/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení účinnom do 31. 10. 2009,

t e d a

ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 326 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods.1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne o d k l a d á a zároveň obžalovanému u k l a d á probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd u r č u j e skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona obžalovaný j e p o v i n ť strieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom v mieste pobytu obžalovaného počas plynutia skúšobnej doby podmienenečného odsúdenia podľa určenia probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, spôsobenú škodu vo výške 460,88 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27. 3. 2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš na obvineného P. G. I. obžalobu pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na vyššie popísanom skutkovom základe.

Okresný súd vo veci rozhodol uznesením zo dňa 9. 12. 2019, ktorým trestné stíhanie obžalovaného podľa § 290 ods. 1 Trestného poriadku s použitím § 281 ods. 1 Trestného poriadku a § 9 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona, zastavil, pretože trestné stíhanie považoval za premlčané, poškodeného zároveň odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na podklade sťažnosti prokurátora Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 3To/37/2020-449 zo dňa 14. 5. 2020 postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Podľa názoru sťažnostného súdu vyjadreného v tomto uznesení skutkové zistenia uvedené v obžalobe nie je možné posúdiť ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona (porušením dôležitej povinnosti), ale vzhľadom na páchanie trestného činu obžalovaným od 3. 1. 2008 do 12. 10. 2009, keď išlo o činnosť kontinuálnu, nie jednorazovú aktivitu a doba jej páchania presiahla dobu jedného roka, ktorou je v súlade s ustálenou súdnou praxou potrebné rozumieť časový úsek zodpovedajúci posúdeniu konania „po dlhší“ čas, ako to má na mysli ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona, je potrebné ho posúdiť v súlade s týmto kvalifikačným znakom.

Okresný súd viazaný právnym názorom nadriadeného súdu v otázkach hmotného a procesného práva, vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal ďalšie dokazovanie za účelom rozhodnutia o vine a treste obžalovaného a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorom a po zákonom poučení v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Obžalovaný v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní využil svoje právo nevyповeдаť. Následne na hlavnom pojednávaní dňa 30. 9. 2020 požiadal o možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý sa mu kladie obžalobou za vinu.

Obžalovaný skutok, ktorý sa mu kladie za vinu oľutoval a k jeho spáchaniu sa priznal. Vypovedal, že k jeho spáchaniu ho doviedli záležitosti rodinného charakteru, kvôli ktorým sa dostal do finančných problémov, a to najmä po úmrtí otca v roku 2006, kedy začala mať zdravotné problémy jeho mama. Pripustil, že peniaze použil aj na iné účely, nielen na starostlivosť o matku, na cestu k lekárom a operáciu. Na druhú stranu do tej doby sa mu nič podobné nestalo. Od roku 2009 sa už takého konania zdržal. V rámci výkonu svojho zamestnania bol vyhlásený aj exekútorom roka na Daňovom riaditeľstve. Dôsledok jeho konania a trestného stíhania sa odzrkadlil aj na jeho zdravotnom stave, ktorý sa zhoršil, prekonal mozgovú porážku, má cukrovku a ďalšie zdravotné problémy. V súčasnosti je invalidným dôchodcom.

Pomáha mu syn. Svoj čin hlboko ľutuje. Z náhrady škody mu zostáva uhradiť 460,88 eura. Źiadal súd o zhovievavosť pri ukladaní trestu.

Za poškodené Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky bol v prípravnom konaní dňa 16. 11. 2018 aj na hlavnom pojednávaní vypočutý U. U. P., ktorý k veci uviedol, že Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky bolo v tejto veci dňa 8. 11. 2016 podané trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Podľa trestného oznámenia a uznesenia o začatí trestného stíhania P. G. I. pracovne zaradený ako exekútor, neskôr ako vedúci exekučného oddelenia Daňového úradu Liptovský Mikuláš v dobe od 3. 1. 2008 do 12. 10. 2009 vystavil deväť platobných poukazov na vrátenie na účet daňového subjektu v celkovej výške 6.030,58 eura. V platobných poukazoch neuviedol číslo účtu príslušného daňového subjektu, na ktorý mali byť peniaze poukázané, ale číslo svojho súkromného účtu, kde aj boli finančné prostriedky P. G. I.P. poukázané. Zo záverov písomného stanoviska správcu dane - Daňový úrad Źilina zo dňa 6. 3. 2017 je zrejmé, že týmto neoprávneným poukázaním finančných prostriedkov bol v dvoch prípadoch poškodený štát. V zostávajúcich siedmych prípadoch bol poškodený príslušný daňový subjekt alebo Slovenská konsolidačná, a. s. Prvý prípad, kde bol poškodený štát je platobný poukaz č. 2008/P/63 zo dňa 3. 1. 2008 platba vo výške 21.150,39 Sk, realizovaná z účtu Štátnej pokladnice dňa 8. 1. 2008 - daňový subjekt DS IVMART, s. r. o., kde štátu vznikla škoda vo výške 21.150,39 Sk, t. j. 702,01 eura. Druhý prípad je platobný poukaz č. 2008/P/1613 zo dňa 11. 3. 2008 platba vo výške 11.073,- Sk realizovaná z účtu Štátnej pokladnice dňa 14. 3. 2008 daňový subjekt Y. X., kde bola spôsobená škoda 204,91 eura. V týchto dvoch prípadoch bola neoprávnené poukázaná na súkromný účet zamestnanca Daňového úradu Źilina P. G. I. čiastka 906,92 eura. Túto čiastku považovalo poškodené Finančné riaditeľstvo SR za celkovú výšku majetkovej škody, ktorá bola spáchaná P. G. I., v dvoch čiastkových útokov pokračujúceho trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, pretože sa o túto čiastku protiprávne zmenšil majetok poškodeného, teda rozpočtové prostriedky štátu spravované poškodeným. Bol názoru, že obvinený P. G. I. v čase spáchania trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie bol verejným činiteľom, pretože v roku 2008 až 2009 bol obvinený pracovne zaradený ako exekútor, neskôr ako vedúci exekučného oddelenia Daňového úradu Liptovský Mikuláš a bol štátnym zamestnancom v zmysle vtedy platného účinného zákona o štátnej službe zákona č. 312/2001 Z. z. Podľa zákona o daňových orgánoch platného činného v roku 2008 až 2009 zamestnanci daňových orgánov majú pri plnení úloh podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov) alebo v súvislosti s nimi postavenie verejných činiteľov s poukazom na § 5 zákona č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch. Obdobné, resp. totožné ustanovenie má aj v súčasnej dobe platný a účinný zákon o orgánoch v štátnej správe v oblasti daní a poplatkov, ktorý nahradil zákon č. 150/2001 Z. z. štátny zamestnanec je verejným činiteľom aj v zmysle vtedy platného činného Trestného zákona s poukazom na § 128 ods. 1. Na základe uvedeného zástupca poškodeného vyslovil názor, že obvinený ako štátny zamestnanec v pracovnom zaradení exekútora a vedúci exekučného oddelenia Daňového úradu Liptovský Mikuláš bol pri výkone svojho povolania v postavení verejného činiteľa. Poškodený si uplatnil náhradu škody spočívajúcu v majetkovej škode vo výške 906,92 eura.

Na hlavnom pojednávaní spresnil, že zostávajúca výška náhrady škody pre Finančné riaditeľstvo SR predstavuje 460,88 eura. Podľa jeho vedomostí pomer štátneho zamestnanca u obžalovaného bol ukončený dňa 31. 5. 2018 uplynutím výpovednej lehoty a výpoveď bola daná zo strany služobného úradu z dôvodu závažného porušenia služobnej disciplíny. Preverovanie skutočností týkajúcich sa konania obžalovaného v roku 2016 vykonala inšpekcia. K hodnoteniu obžalovaného počas výkonu jeho pracovných povinností sa vyjadriť nevedel.

Svedok F. G. F. F. v prípravnom konaní vypovedal, že pracuje ako zástupca vedúceho sekcie inšpekcie Finančného riaditeľstva SR. V roku 2016 na príslušný útvar policajného zboru odstúpil realizačný návrh vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu, pretože vyšetrovaním finančnej správy bolo zistené, že pracovník daňového Ú.H. P. G. I. ako exekútor exekučného oddelenia Daňového úradu Liptovský Mikuláš a následne ako vedúci tohto exekučného oddelenia vystavil preukázateľne deväť platobných poukazov na vrátenie (na účet daňového subjektu) tak, že na mieste čísla účtu príjemcu uviedol číslo účtu XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX. Vzniklo dôvodné podozrenie teraz aj preukázaný fakt, že finančné prostriedky boli neoprávnené poukázané na nesprávne číslo účtu. Vykonaným preverovaním bolo zistené, že na číslo účtu X. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, resp. XXXXXXXXXXXXXXX/XXXX bola od 1. 10. 2011 poukazovaná mzda P. G. I.M.. Platby na predmetný účet XXXXXXXXXXX/XXXX boli realizované z účtov vedených v Štátnej pokladnici pre klienta Daňový úrad, č. ú. X. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX (produkt príjem od daňových dlžníkov z ostatných úkonov exekútora vedený v

mene Sk) a účet X. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Počas interného vyšetrovania sa mu P. G. I. po poučení ku skutkom priznal s tým, že poukazy vystavil, potvrdil, že účet, na ktorý chodili platby je jeho osobný. K hotovosti, ako s ňou naložil sa bližšie nevyjadril. Do vyšetrovacieho spisu boli doložené tabuľky a platobné poukazy s uvedením súm, ktoré si neoprávnene vystavil a na svoj účet poukázal P. G. I., čím spôsobil škodu najmenej trom subjektom a jedným z týchto subjektov je aj Finančné riaditeľstvo SR. Svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne a dodal, že zápisnicu o podaní vysvetlenia s obžalovaným spisoval z titulu svojej funkcie, z titulu zástupcu vedúceho oddelenia inšpekcie finančnej správy. V týchto veciach môže postupovať samostatne bez povolenia alebo pokynu nariadeného, čo vyplýva z opisu funkcie a interných aktov Finančného riaditeľstva SR. Dôvodom vykonania výsluchu a spisania zápisnice bolo preverenie okolností prípadu. V tom čase bola vec už evidovaná. Ak by nebola evidovaná, tak by asi nekonal. Tieto konania sa evidujú v spisovej službe u nich na oddelení. K spisovej značke, pod ktorou bola vec evidovaná poukázal na záznam o podaní vysvetlenia pod č. 1671553/2016. Pri výsluchu boli traja, prítomné osoby podpísali zápisnicu, čo svedčí o ich prítomnosti. Odkiaľ bolo získané číslo účtu obžalovaného, nevedel, pretože pred vykonaním preverenia dostal podklady z analytického oddelenia, ktoré uskutočňuje previerky daňových účtov. Ak sa pri týchto previerkach a párovaní čísel účtov daňových subjektov zistí nejaká anomália, túto predložia na preverenia im, na základe čoho vyhľadáva doklady a následne preveruje na mieste, teda na jednotlivých pracoviskách spadajúcich pod finančnú správu. V tomto prípade bolo vygenerované, že prostriedky daňových subjektov boli poukazované na číslo účtu, ktoré je vedené ako účet, na ktorý je poukazovaná mzda zamestnanca. Takúto informáciu už dostal a obžalovaného sa pýtal, či ide o jeho účet. Vzhľadom na to, že obdobné prípady boli preverované v minulosti a spájal ich podobný modus operandi, ako už viackrát pri takejto trestnej činnosti, je možné, že niekto z analytického oddelenia na tom pracoval, možno aj nejakou postupnosťou po regiónoch alebo obdobiach. Je tiež možné, že sa párovali platby s účtami zamestnancov, keďže v minulosti sa viacerí zamestnanci dopustili obdobnej trestnej činnosti. K tomuto sa nevedel s istotou vyjadriť, ani sa o to nezaujímal, čo bolo dôvodom, že skutok sa stal v rokoch 2008-2009 a konať sa začalo, resp. podnet im bol predložený až v roku 2016. Jeho úlohou bolo dohľadať príslušné platobné poukazy, či existujú a vyťažiť dotknutého zamestnanca. Vyjadril sa k zápisnici o podaní vysvetlenia, ktorú spisoval a obsahuje údaje osoby P. G. I., s ktorým bola spísaná, jeho poučenie v zmysle interných predpisov, nad ich rámec bol poučený podľa § 130 Trestného poriadku o možnosti odoprieť výpoveď. Toto právo nevyužil, na položené otázky odpovedal. Podania vysvetlenia sa zúčastnili štyri osoby. Číslo konania, ktoré bolo pridelené prijatím podnetu dňa 24. 10. 2016 je HSP:597/2016 a č. j. 1671553/2016 predstavuje jednacie číslo dokumentu. Každý dokument v tomto spise bude mať iné jednacie číslo dokumentu, ktoré sa prideluje až po vyhotovení príslušného dokumentu a z toho dôvodu bolo napísané rukou a perom do zápisnice, pretože táto sa vyhotovovala v Liptovskom Mikuláši a počítač s prístupom do spisovej služby bol na pracovisku v Žiline.

Súd na hlavnom pojednávaní okrem výsluchu obžalovaného, poškodeného a svedka vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov.

Platobný poukaz na vrátenie na účet daňového subjektu na sumu 21.150,39 Sk, vyhotovený dňa 3. 1. 2008, s dátumom splatnosti dňa 8. 1. 2008, vyhotovil G. I. z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

Platobný poukaz na vrátenie č. 2008/P/1379 na sumu 11.073,- Sk, vyhotovený dňa 4. 3. 2008, G. I., s dátumom splatnosti dňa 7. 3. 2008 z čísla účtu XXXXXXXXXXX/XXXX na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

Platobný poukaz na preúčtovanie č. 2008/P/21983, daňový subjekt U. O. na sumu 10.000,- Sk s dátumom splatnosti dňa 25. 9. 2008 z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, vyhotovil G. I. dňa 22. 9. 2008.

Platobné poukazy na vrátenie č. 2008/P/24627 a 2008/P/24628, v oboch prípadoch je príjmom preplatku U. N., P. XXX, Q., oba na sumu 1.000,- Sk vystavené dňa 18. 12. 2008 z čísla účtu z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX boli sumy poukazané na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

Platobný poukaz na vrátenie na 2009/P/1383 na účet daňového subjektu č. 2009/P/1383, príjmom preplatku TLM spol. s r. o., suma 78,13 eura, vyhotovený 6. 3. 2009, G. I. s dátumom splatnosti 11. 3. 2009 z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

Platobný poukaz na preúčtovanie 2009/P/2155, daňový subjekt Y. Č., Q.. na sumu 2.069,40 eura, s dátumom splatnosti platobného poukazu dňa 16. 4. 2009 z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, vystavený dňa 14. 4. 2009 vyhotovil G. I..

Platobný poukaz na preúčtovanie na 2009/P/23864, daňový subjekt Kožiarske závody, s. r. o., Liptovský Mikuláš, na sumu 1.515,10 eura, a to z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, vyhotovil dňa 12. 10. 2009 G. I..

Jednotlivé výpisy z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedeného na klienta P. G. I., O. XX, D. P. preukazujú za obdobie január 2008, dňa 8. 1. 2008 z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX prijatú sumu 21.150,39 Sk, z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX dňa 14. 3. 2008 sumu 11.073,- Sk, za mesiac september 2008 dňa 25. 9. 2008 z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX (Daňový úrad Liptovský Mikuláš) sumu 10.000,- Sk, za mesiac december 2008 prijatá dňa 23. 12. 2008 z účtu Daňového úradu Liptovský Mikuláš č. XXXXXXXXXXX/XXXX dve sumy po 1.000,- Sk, za mesiac marec 2009, dňa 11. 3. 2009 bola z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX (Daňového úradu Liptovský Mikuláš) prijatá suma 78,13 eura, za mesiac apríl 2009, dňa 16. 4. 2009 bola prijatá suma 2.969,40 eura z účtu XXXXXXXXXXX/XXXX (Daňový úrad Liptovský Mikuláš) a za mesiac október 2009 dňa 15. 10. 2009 z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX prijatá suma 1.515,10 eura.

Podľa opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta vyhotoveného a účinného od 15. 1. 2008 na funkciu samostatný radca - predstavený, vedúci oddelenia exekučného, odbor štátnej služby, financie, organizačný útvar Daňový úrad Liptovský Mikuláš, oddelenie exekučné, odborný radca, riaditeľ Daňového úradu. V tom čase obsadené osobou P. G. I.. Ako najnáročnejšiu činnosť opis uvádza samostatné odborné spracovanie rozhodnutí súvisiacich s vymáhaním daňových pohľadávok a daňových nedoplatkov, vykonávanie všetkých úkonov súvisiacich s vymáhaním daňových pohľadávok a nedoplatkov, v rámci ktorej vykonáva, vydáva všetky rozhodnutia súvisiace so zabezpečením, vymáhaním daňových pohľadávok, daňových a nedaňových nedoplatkov, vykonáva všetky úkony spojené s dražbami, zabezpečuje vysporiadanie finančných prostriedkov na daňovom, exekučnom účte, riadi exekučné oddelenie zodpovedá za jeho činnosť, zastupovanie štátu v súdnych i iných konaniach, v súvislosti so zabezpečením a vymáhaním daňových nedoplatkov a s uplatňovaním daňových pohľadávok v iných konaniach prihlasuje daňové pohľadávky do dedičských konaní, súdnym exekútorom, spracúva výkazy a podklady k prehľadom, analýzám súvisiacimi s vymáhaním daňových nedoplatkov. Výstupmi sú rozhodnutia - daňové exekučné príkazy, dražobné vyhlášky, výzvy, odborné stanoviská, návrhy strategických koncepčných materiálov, metodických pokynov. Opis činnosti prevzal a podpísal P. G. I..

Opis štátnozamestnaneckého miesta vyhotovený ku dňu 30. 6. 2009, s účinnosťou od 1. 7. 2009, prevzal dňa 10. 8. 2009 v Liptovskom Mikuláši P. G. I.. Z jeho obsahu vyplýva totožný obsah činností ako zo skoršieho opisu, v rámci najnáročnejšej činnosti vykonáva riadenie exekučného oddelenia, analýzu existujúceho stavu pri vymáhaní daňových nedoplatkov a nedaňových nedoplatkov, analýzu účinnosti doterajších opatrení, príkazov, spracovanie predpísaných dokumentov, vydávanie rozhodnutí o zriadení záložného práva, podávanie návrhov na vyhlásenie konkurzu, zastupovanie daňového úradu pred súdmi v konkurznom, reštrukturalizačnom konaní, analyzovanie, vyhodnocovanie činností, spracovanie podkladov pre znižovanie evidovaného stavu daňových nedoplatkov spôsobmi určenými v zákone o správe daní a poplatkov, zisťovanie druhého veriteľa pre účely konkurzu, výstupy, analýzy, rozhodnutia, exekučné príkazy, dražobné vyhlášky, výzvy, odborné stanoviská, návrhy strategických a koncepčných materiálov, metodických pokynov.

Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne o priznaní invalidného dôchodku obžalovanému predloženého obhajobou vyplýva pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 60 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, vznik invalidity sa konštatuje dňom 25. 9. 2018 s poukazom na odborný posudok o invalidite zo dňa 2. 10. 2018. Podľa výmeru invalidného dôchodku, bol priznaný vo výške 451,40 eura mesačne.

Prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, sa dopustí verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Kvalifikovaný skutkovú podstatu tohto trestného činu, ktorý podľa ods. 2 citovaného ustanovenia je zločinom naplní ten, kto spácha tento čin závažnejším spôsobom konania. Podľa § 138 písm. b/ Trestného zákona,

závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas. Dlhším časom je nepochybne v zmysle ustálenej súdnej praxe treba považovať konanie pretrvávajúce aspoň 1 rok. Objektom tohto trestného činu je záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb. Na naplnenie tejto skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt, t. j. verejný činiteľ, a to jednou z troch taxatívne uvedených foriem konania, pričom z hľadiska zavinenia úmysel páchatela okrem konania musí zahŕňať aj úmysel spôsobiť niekomu škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Objektívna stránka tohto trestného činu zahŕňa konanie verejného činiteľa, ktoré spočíva vo vykonávaní svojej právomoci spôsobom odporujúcim zákonu, pričom takto musí verejný činiteľ konať v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Zákonným znakom "v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech" sa rozumie akékoľvek neoprávnené majetkové alebo aj materiálne zvýhodnenie, na ktoré by páchatel alebo iná osoba nemali právo. Za škodu v zmysle tohto ustanovenia treba považovať tak škodu materiálnu, ako aj nemateriálnu. Pojem "vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu" treba vykladať tak, že ide o obchádzanie zákona alebo iného právneho predpisu vydaného na základe zákona.

Z vykonaných dôkazov mal súd preukázaný skutkový stav, ktorý bol ustálený na základe výpovedí všetkých vypočutých, teda obžalovaného, poškodeného a svedka, ale najmä z obsahu listinných dôkazov, ktoré bez akýchkoľvek pochybností preukázali spáchanie skutku obžalovaným.

Obžalovaný sa napokon na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal, tento oľutoval, vysvetlil svoje pohnútky a dôvody, prečo konal spôsobom, akým konal.

Z výpovede zástupcu poškodeného vyplynuli fakty známe z jeho úradnej činnosti, ktoré čerpal z podaného trestného oznámenia, záverov písomného stanoviska správcu dane - Daňový úrad Žilina zo dňa 6. 3. 2017, taktiež poukázal na jednotlivé platobné poukazy, ktoré v rámci svojej činnosti vystavil obžalovaný, avšak peňažné prostriedky namiesto účtov oprávnených daňových subjektov poukázal na svoj súkromný účet. Poukázal tiež na príslušné ustanovenia upravujúce povinnosti štátneho zamestnanca ako zamestnanca daňového orgánu a tiež na spôsobenú škodu Finančnému riaditeľstvu SR, za ktorú považoval škodu vo výške 702,01 eura a 204,91 eura, t. j. spolu 906,92 eura, z ktorej zostávalo obžalovaným uhradiť 460,88 eura.

Z výpovede svedka F. bolo preukázané, za akých okolností sekcia vnútornej kontroly začala s prešetrovaním okolností predtým, než bolo podané trestné oznámenie a začaté trestné stíhanie v tejto veci. Svedok detailne popísal skutočnosti, ktoré sa pri výkone kontroly a vyšetrovaním finančnej správy dozvedel jednak na základe podkladov jemu poskytnutých a tiež výsluchom obžalovaného, v tom čase stále zamestnanca daňového úradu, a na základe zistených skutočností odstúpil realizačný návrh vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu policajnému zboru, pretože zistil, že P. G. I. vystavil preukázateľne konkrétne vyššie uvedené platobné poukazy na vrátenie (na účet daňového subjektu) a namiesto čísla účtu príjemcu uviedol číslo účtu XXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý bola od 1. 10. 2011 poukazovaná mzda P. G. I.É..

Prečítanými listinnými dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že všetky vyššie uvedené platobné poukazy, ktoré sú predmetom obžaloby vystavil obžalovaný, konal tak v rámci svojej štátnozamestnaneckej činnosti (právomoci) a ako preukázali jednotlivé výpisy z bankového účtu vedeného na P. G. I. v sumách 21.150,39 Sk, 11.073,- Sk, 10.000,- Sk, 1.000,- Sk, 1.000,- Sk - spolu 44.223,39 Sk, t. j. 1.467,95 eura, 78,13 eura, 2.969,40 eura, 1.515,10 eura, spolu 6.030,58 eura boli v období od januára 2008 do októbra 2009 aj prijaté na tento účet.

Pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného a uznanie viny za zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa súd vyhodnotil jeho práva a povinnosti ako zamestnanca daňového úradu - štátneho zamestnanca, ktorý v zmysle § 5 zákona č. 150/2001 Z. z. o daňových orgánoch, má pri plnení úloh podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu alebo v súvislosti s nimi postavenie verejného činiteľa. Zároveň bolo potrebné prihliadať na povinnosti, ktoré sú takémuto štátnemu zamestnancovi uložené ustanovením § 53 ods. 1 písm. n/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení účinnom do 31. 10. 2009 - a to povinnosť ochraňovať majetok štátu, ktorý mu bol zverený pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím. Rovnaká povinnosť na ochranu majetku štátu (pred poškodením, stratou, zničením alebo zneužitím a využívať ho len na oprávnené účely) vyplýva štátnemu zamestnancovi

- predstavenému aj z čl. VI ods. 2 písm. n/ a ods. 5 pracovného poriadku zamestnancov daňových orgánov. Záujmom spoločnosti vyjadreným v citovanom zákone je okrem iného zachovanie zákonnosti postupu zamestnanca daňového orgánu pri plnení úloh, ktoré mu boli v rámci jeho rozhodovacej činnosti zverené. Litera zákona preto nezodpovedá nakladanie s majetkom štátu takým spôsobom, ktorý zodpovedá jeho zneužitiu, strate, či inému úbytku. Z vykonaného dokazovania je bez pochybností preukázané, že obžalovaný aj keď mu bola zverená právomoc v rozhodovaní a nakladaní s daňovými preplatkami a ich vrátením oprávneným daňovým subjektom, nekonal v súlade s touto právomocou, keď namiesto tohto, aby tieto daňové preplatky vrátil oprávnenému daňovému subjektu, ale poukázal ich na svoj osobný účet a následne ich použil pre svoju potrebu (nie je relevantné, či úhradu svojich vlastných potrieb alebo úhradu potrieb svojho rodinného príslušníka). Základnou povinnosťou obžalovaného malo byť nakladanie s finančnými prostriedkami, ktoré mu boli v rámci jeho právomoci zverené, v súlade s právnymi predpismi, ktoré jeho postavenie a jeho činnosť, ktorú je potrebné posúdiť ako právomoc verejného činiteľa, upravovali. Z týchto dôvodov konanie obžalovaného nemožno obhájiť ani prezentovanými pohnútkami, ktoré obžalovaného k spáchaniu skutku viedli.

Zo samotného znenia skutku uvedeného pôvodne v obžalobe súd vypustil časť týkajúcu sa pôvodnej právnej kvalifikácie s poukazom na kvalifikačný znak obsiahnutý v § 138 písm. h/ Trestného zákona - porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, funkcie a zákona, na ktorý odkazoval Pracovný poriadok zamestnancov daňových orgánov a Etický kódex zamestnanca daňových orgánov. Skutok bol upravený aj v časti citácie ustanovenia § 53 ods. 1 písm. o/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe, ktorému v znení účinnom do 31. 10. 2009, správne zodpovedalo ustanovenie § 53 ods. 1 písm. n/ citovaného zákona (ustanovenie § 53 bolo od 1. 11. 2009 v zákone o štátnej službe zrušené a v súčasnosti je platný a účinný iný zákon o štátnej službe).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný ako zamestnanec Daňového úradu Liptovský Mikuláš najskôr na pozícii exekútor exekučného oddelenia od 3. 1. 2008 a od 15. 1. 2008 ako vedúci exekučného oddelenia v období do 12. 10. 2009, postupne vystavil a podpísal 8 platobných poukazov na vrátenie (konkrétne v dňoch 3. 1. 2008, 11. 3. 2008, 22. 9. 2008, 18. 12. 2008, 6. 3. 2009, 14. 4. 2009, 12. 10. 2009), v ktorých namiesto čísla účtu daňového subjektu, uviedol číslo svojho osobného účtu XXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý si takýmto spôsobom postupne poukázal sumu 6.030,58 eura, ktorú použil pre vlastnú potrebu, čím obžalovaný ako verejný činiteľ - zamestnanec daňového úradu porušil povinnosť ochraňovať majetok štátu, ktorý mu bol zverený, ktorá pre neho vyplývala z ustanovenia § 53 ods. 1 písm. n/ zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe v znení účinnom do 31. 10. 2009, a skutku sa dopustil závažnejším spôsobom konania, teda po dlhší čas, pričom jeho neoprávneným konaním bola spôsobená poškodenému Finančnému riaditeľstvu SR majetková škoda spočívajúca v peňažnej ujme celkovo vo výške 6.030,58 eura.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd potom dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil vyššie uvedeného trestného činu a išlo o konanie úmyselné, pretože obžalovaný porušil záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov. Z hľadiska subjektívnej stránky jeho konanie súd posúdil v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona ako spáchané v priamom úmysle, pretože svojím konaním chcel spôsobom ustanoveným v zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Vykonaným dokazovaním, zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je uvedený v obžalobe sa stal, konanie obžalovaného P. G. I. popísané v obžalobe napĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona, z toho dôvodu súd obžalovaného uznal vinným z jeho spáchania.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovaného správou o povesti z miesta jeho trvalého bydliska zistil, že bol v roku 2015 (dopravná značka), 2016 (státie na zeleni) a 2018 (neuposlušný pokyn vyplývajúci z dopravnej značky) riešený mestskou políciou pre priestupky na úseku cestnej premávky dvakrát napomenutím a uložením blokovej pokuty 10,- Eur. Z lustrácie v registri priestupkov Ministerstva vnútra SR obžalovanému nevyplýva žiaden záznam. V odpise registra trestov nemá žiaden záznam. Proti obžalovanému sa nevedie žiadne iné trestné konanie. Z pracovného hodnotenia Daňového úradu Žilina na obžalovaného vyplýva, že do finančnej správy nastúpil dňa 1. 10. 1994. Postupne prechádzal viacerými pozíciami. Od 1. 10. 1994 pôsobil na pozícii exekútor, od 1. 3. 1999 na pozícii vedúci oddelenia právnych služieb a daňovej exekúcie, od 1. 5. 1999 ako vedúci vymáhacieho oddelenia, od 1. 7. 1999 ako vedúci exekučného oddelenia, od 1. 6. 2004 ako exekútor, od 1. 8. 2007 ako vedúci exekučného oddelenia, od 2. 1. 2012 ako správca II a súčasne bol vymenovaný na zastupovanie

vedúceho oddelenia správy 8, od 1. 3. 2013 ako registrátor. Vedúca exekučného oddelenia Daňového úradu Liptovský Mikuláš U.. B. W. hodnotila obžalovaného za obdobie od 1. 6. 2004 do 1. 8. 2007, kedy pôsobila ako predstavená exekučného oddelenia na Daňovom úrade Liptovský Mikuláš a v jej priamej riadiacej pôsobnosti pracoval P.. G. I. ako podriadený, z pracovného hľadiska ako vysoko výkonného so zameraním na zvládanie veľkého množstva práce, na strane druhej ako podriadený bol osobnostne komplikovaný s problémom s uznávaním autority a nadriadeného, s vysokou mienkou o svojich pracovných schopnostiach. Vedúca oddelenia správy daní 8. Daňového úradu Žilina, pobočka Liptovský Mikuláš G.. U. O. hodnotila obžalovaného za obdobie od 1. 3. 2013 do 31. 5. 2018, kedy bol P.. G. I. pracovne zaradený ako registrátor na oddelení správy daní 8, štátnu službu vykonával samostatne, dôkladne, na vysokej odbornej úrovni a v stanovených termínoch. Plynule a rýchlo sa prepracovával k očakávaným výsledkom. V rámci pracovného kolektívu sa javil skôr ako výrazný individualista, ale v prípade potreby odbornej pomoci kolegom alebo pri riešení rôznych odborných problémov v rámci oddelenia na požiadanie aktívne spolupracoval.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, a to, že pred spáchaním skutku viedol riadny život. Taktiež boli splnené podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, pretože sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval. Priťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. Za zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 2 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody na štyri roky až desať rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby znižuje o 1/3, preto súd mohol ukladať trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe, t. j. od štyroch rokov do ôsmich rokov.

Súd po vykonanom dokazovaní o treste dospel k záveru, že v danom prípade pri zistení viacerých poľahčujúcich okolností, zohľadnení osobných pomerov obžalovaného, okolností spáchania skutku, doby, ktorá uplynula od spáchania skutku, počas ktorej sa obžalovaný nedopustil žiadnej trestnej činnosti, rešpektujúc individuálnu i generálnu prevenciu, a taktiež i zásadu proporcionality trestu a následok trestného činu, súd vyhodnotil ako dôvodné použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona a jeho aplikáciu pri ukladaní druhu a výmery trestu u obžalovaného a k jeho uloženiu pod zákonom stanovenú hranicu. Pokiaľ by súd ukladal trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t. j. vo výmere 4 roky, musel by uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý možno vzhľadom na okolnosti na strane obžalovaného považovať za trest nepochybne zákonný, avšak nie spravodlivý a pre osobu obžalovaného aj neprimerane prísny trest. Okolnosti spočívajúce v osobe obžalovaného, ktorý je invalidným dôchodcom, vo výške spôsobenej škody, z ktorej časť v priebehu trestného konania nahradil, v odstupe času od spáchania skutku, t. j. od roku 2009, kedy bol skutok dokonaný, pričom k vzneseniu obvinenia došlo v roku 2017, obsah pracovného hodnotenia na obžalovaného, ktoré v konečnom dôsledku okrem tohto závažného vybočenia a zlyhania, preukázalo inak riadne a pozitívne hodnotené plnenie si pracovných povinností od 1. 10. 1994, odkedy mu na daňovom úrade vznikol štátnozamestnanecký pomer až do 31. 5. 2018 (t. j. po dobu 9 rokov od spáchania skutku, kedy došlo k zániku štátnozamestnaneckého pomeru), aj na motív a pohnútku činu viedli súd k záveru, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bolo pre tohto páchatela neprimerane prísne a účel trestu možno u neho dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Z týchto vymenovaných dôvodov súd pristúpil k moderácii trestu jeho mimoriadnym znížením. Pri stanovení výmery trestu sa súd zároveň riadil aj obligatórnym ustanovením § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona a to, že trest odňatia slobody nesmie byť kratší ako šesť mesiacov, ani pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, ak dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody je menej než päť rokov, pričom v tomto prípade dolná hranica predstavovala štyri roky.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd uložil obžalovanému znížený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorého výkon zároveň podmienene odložil a uložil probačný dohľad nad správaním sa v skúšobnej

dobe. Skúšobnú dobu stanovil na 3 roky majúc za to, že ide o dĺžku primeranú na to, aby v priebehu jej plynutia obžalovaný preukázal, že sa účel jemu uloženého trestu dosiahol aj bez jeho výkonu a bol schopný aj počas nej viesť riadny život. Na posilnenie účinku skúšobnej doby a probačného dohľadu súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť poškodenému spôsobenú škodu a taktiež povinnosť podrobiť sa dohľadu a kontrole probačného a mediačného úradníka v pravidelných časových intervaloch tak, ako to určí probačný a mediačný úradník súdu, v ktorého obvode obžalovaný má svoje bydlisko.

Súd je presvedčený, že takto uložený trest je primeraný a spravodlivý a dostatočne splní svoj účel najmä, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, taktiež povinnosti a obmedzenia, ktoré popri výkone probačného dohľadu boli uložené, zabezpečia a zavŕšia nápravu a účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie dostatočne splní u obžalovaného podmienený trest odňatia slobody.

V rámci adhézneho konania o náhrade škody, keďže v súvislosti s konaním obžalovaného vznikla poškodenému škoda spočívajúca v majetkovej ujme, ktorej náhradu si uplatnil riadne a včas. Keďže obžalovaný v priebehu trestného konania časť škody, ktorú si od neho Finančné riaditeľstvo SR uplatňovalo, zaplatil, súd priznal poškodenému Finančnému riaditeľstvu SR doposiaľ nezaplatený zvyšok škody vo výške 460,88 eura. Túto mal dostatočným spôsobom preukázanú výpoveďou zástupcu poškodeného a prečítanými výpismi z účtu obžalovaného.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 30. septembra 2020